

Di goldene pave kert zikh um

(tekst un muzik: Shura Lipovsky)

Hayzer groe, shtile,
Dertseyln zeyer sod.
Di fenster, mide oygn
Dermonen zikh dem shod.
Di beymer on zeyere bleter,
Shomrim on a blat,
Antplekn zeyer naketkeyt,
Shemevdik un mat.

Di vasern funem Amstel,
Der taykh fun Amsterdam,
Firn mit zikh di trenn,
Tsum groysn, eybikn yam.
Nor zeltn, zeltn veyst men,
Az di vassern kern zikh um...
Zey lozn aleyn di vokzaln un gasn
In shtilkeyt vi in thom.

Fun der tifster shtilkeyt ober,
A tsarter, nayer kval:
A yunge froy, velkhe kumt on
Tsurik fun dem vokzal.
Zi firt di alte verter,
Vi in a nayem guf
Un molt oys zeyer sheynkeyt
Un heybt di oysyes uf!
Un molt oys zeyer sheynkeyt
Un heybt di oysyes uf!

Di goldene pave flatert,
Farblondzhet in ire nekhtike teg.
Un zukht nokh di mide fentster,
Vos dermonen ir troyerikn veg.
Ire fligl ober tsitern,
In a kishedvik nayem klang,
Vayl ir goyrl hot zikh gebitn
In a thies hakhayim gezang!
Vayl ir goyrl hot zikh gebitn
In a thies hakhayim gezang!

Hayzer groe, shtile,
Dertseyln zeyer sod.
Di fenster, groyse oygn
Dermonen zikh dem goyrl fun Lot.
Di beymer mit zeyere bleter,
Eydes fun der tsayt
Vayzn undz mit khokhme
A naye eybikayt.
Vayzn undz mit khokhme
A naye eybikayt..

Di goldene pave flatert,
Farblondzhet in ire nekhtike teg.
Un zukht nokh di mide fentster,
Vos dermonen ir troyerikn veg.
Ire fligl ober tsitern,
In a kishevdik nayem klang,
Vayl ir goyrl hot zikh gebitn
In a thies hakhayim gezang!
Vayl ir goyrl hot zikh gebitn
In a thies hakhayim gezang!

Nederlandse vertaling

Huizen grauwe, stille,
vertellen hun geheim.
De vensters, vermoeide ogen,
herinneren zich de pijn.
De bomen zonder hun bladeren;
wachters zonder blad,
onthullen ons hun naaktheid,
beschaamd en mat.

De wateren van de Amstel,
de rivier van Amsterdam,
voeren de tranen met zich mee,
naar de grote eeuwige zee.
Slechts zelden, zelden weet men,
dat de wateren omkeren...
Ze laten de stations en straten alleen achter,
in een afgrond diepe stilte.

Vanuit de diepste stilte echter,
een zachte, nieuwe bron:
Een jonge vrouw die weerkeert,
terug van het station.
Zij voert de oude woorden,
als in een gloednieuw lijf,
en schildert voor ons hun schoonheid,
en tilt de Jiddische letters naar grote hoogte!
En schildert voor ons hun schoonheid,
en tilt de Jiddische letters naar grote hoogte!

De gouden pauw fladdert,
verdwaald in de haar dagen van gisteren.
En zoekt de vermoeide vensters
die vertellen van 'nooit, ach nooit, nooit weer!'
Haar vleugels echter trillen,
als betoverd door een nieuwe klank,
want haar lot heeft zich getransformeerd
in een opstanding-van-het-leven-gezag!
Want haar lot heeft zich getransformeerd
in een opstanding-van-het-leven-gezag!

Huizen grauwe, stille,
vertellen hun geheim.
De vensters, grote ogen,
herinneren zich het lot van Lot.
De bomen met hun bladeren,
getuigen van de tijd,
verwijzen ons met wijsheid
naar een nieuwe eeuwigheid.
Verwijzen ons met wijsheid
naar een nieuwe eeuwigheid...

De gouden pauw fladdert,
verdwaald in de haar dagen van gisteren.
En zoekt de vermoeide vensters
die vertellen van 'nooit, ach nooit, nooit weer!'
Haar vleugels echter trillen,
als betoverd door een nieuwe klank,
want haar lot heeft zich getransformeerd
tot een opstanding-van-het-leven-gezag!
Want haar lot heeft zich getransformeerd
tot een opstanding-van-het-leven-gezag!